

A magyar-svájci árufizetési forgalom (a MNB. 267. és 269. számú körlevele).

1937. június 1.-étől kezdve a Svájcba exportálók fehérszínű „D“ jelű tanusítványt tartoznak kiváltani és a kivitt áru ellenértékét — búza kivételével — a MNB-nak a Schweizerische National Bank zürichi intézetnél bevezetett „Warenconto“ elnevezésű számlájára tartoznak svájci frankban lefizettetni.

Búza kivitele esetén ugyancsak fehérszínű „D“ jelű tanusítványt kell kiváltani, az áru ellenértékét azonban a MNB-nak a Schweizerische National Bank zürichi intézetnél vezetett „Weizenconto“ elnevezésű számlájára kell svájci frankban lefizetni.

Ez a szabály áll az 1937. április 1.-től kezdve Svájcba már kiszállított búza és egyéb áru ellenértékének lefizetésére is.

A Svájból Magyarországra importált áruk ellenértékét, ideértve a tranzit árukat is, a MNB szabályszerű igénylés benyújtása esetén az importőrök részére esedékességkor ki fogja utalni.

Akik 1937. március hó 31.-ig bezárólag Svájból Magyarországra behozott áruknak 1937. évi március hó 31.-ig bezárólag esedékessé vált vételára fejében fennálló tartozásai kiegyenlítésére szükséges svájci frank összeget még nem igényelték, illetőleg a MNB által kiutalt összegeket még nem vették igénybe, ezt 1937. május 26.-ig tegyék meg, mert a MNB. a svájci exportőrökkel szemben fennálló és itt körülírt tartozásuk lejáratának 1937. július 31.-e utáni időre történő elhalasztását a felek megegyezésének igazolása esetén sem veszi tudomásul és ahhoz nem járul hozzá.

Oly esetekben, amikor a megbízott pénzüzetek svájci exportőr részére svájci levelezőiknél vezetett számlájukról utalnak át a MNB engedélye alapján svájci frank összeget, vagy amikor a MNB saját szabadszámlájáról teljesít ilyen átutalásokat, a magyar importőrnek olyan fizetési megbízást kell adnia, hogy a számlavezető intézet a Schweizerische Verrechnungsstelle felállítására vonatkozó svájci kormányrendelet alapján az átutalt összegből $\frac{1}{4}$ -ot, tételenként azonban legalább 0.50 sv. frankot a Schweizerische National Bank javára a Schweizerische Verrechnungsstelle részére hozzon a svájci cég terhére levonásba.

Magyar-cseh árufizetési forgalom (a MNB 263. sz. körlevele).

A Csehszlovákiába exportált könyvek, folyóiratok és más irodalmi termékek ellenértékének a Magyar Árucserforgalmi Intézet r.-t. útján elszámolásra kerülő 50%-ának jóváírása körül mutatkozó késedelem elkerülése végett a Böhmische Escompte Bank und Creditanstalt prágai intézet a Bücherkonto II.-re befizetett összegnek a Magyar Árucserforgalmi Intézet r.-t. útján elszámolandó 50%-át a befizetés megtörténte után közvetlenül átutalja valamely megbízott magyar pénzüzet csehországi levelezőjénél vezetett „Gebundenes

Konto SV" elnevezésű számlájára. Ennek folytán a Bücherkonto-II-re való lefizetésnél a csehszlovák vevőnek meg kell jelölnie azt a magyar megbízott pénztintézetet, amelynek „Gebundenes Konto-SV" elnevezésű számlájára kívánja az export ellenérték felét átutaltatni

Dr. P—ő.

A magánalkalmazottak munkaviszonyainak szabályozásáról szóló törvényjavaslathoz.

Évek óta a parlamenti államforma dicséretitől hangzik az ország. E mellett meg tudjuk érteni, hogy az 1922: XXVI. t.-c. büntető rendelkezései a pénzügyminiszter vagy a miniszterium által felállított tilalmak megszegőit büntetik. Meg tudjuk érteni az 1931: XXVI. t.-c. azt a rendelkezését is, hogy a miniszterium mindaddig, amíg azt a gazdasági és hitelélet rendjének megóvása szükségessé teszi, e célok érdekében rendelettel magánjogi és eljárási, úgyszintén a törvényhozás hatáskörébe tartozó egyéb rendelkezéseket is tehet. Meg tudjuk érteni, helyesnek és szükségesnek tartjuk, hogy nagy, külföldi viszonylatok szempontjából is nagyjelentőségű állami érdekek védelmére szolgáló rendelkezések ne a nyilvánosság és a személyi kérdések forgatagában tárgyalassanak és indokoltassanak, noha ezek a rendelkezések a mai ember összes életviszonyait többékevésbé közvetlenül, de minden körülmények között súlyosan érintheti.

Nehéz azonban megérteni azt, hogy a munkaviszonyok egyes kérdéseinek szabályozása miért történik kerettörvénynek nevezett felhatalmazási törvénnyel. Valuta és pénzügyekben értem, hogy sokszor sürgős intézkedésre van szükség, ha a nemzetközi pénzügyi helyzet egy-egy villanására már meg kell nyilatkoznia az állam önvédelmi akaratának, a munkaviszony egyes kérdéseinek szabályozása azonban nem olyan természetű, hogy hirtelen rendelkezéseket tenne szükségessé és sikere nem titkos megbeszélése eredményétől függ, hanem egyenesen megkívánja a nyilvánosságot.

A javaslat általában az üzletek, üzemek, vállalatok, ipari foglalkozások munkaviszonyait kívánja rendezni. A munkaidőt, a legkisebb munkabért és az évenkénti fizetéses szabadságot vonja szabályozása körébe úgy magánjogi, mint büntetőjogi szempontból.

E 19 szakaszból álló tervezet szerint az illetékes miniszter rendeletben állapítja meg a személyzet napi 8 óránál és heti 48, tisztviselőknél pedig heti 44 óránál hosszabban megengedett munkaidő alóli kivételeket; a munkaközi szünet kötelező tartamát; a túlóra díjának legalább 25 %-kal nagyobb mértékű díjazását; hogy a legkisebb munkabéreket mely termelési vagy fog-